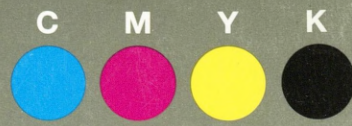

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WOJSK LOTNICZYCH I OPK

JAWNE
TAJNE

Egz. Nr 5

Plk dypl. mgr Witold BEDNARCZYK

WYBRANE PROBLEMY ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO
DZIAŁAŃ BOJOWYCH (ZT) WOJSK RAKIETOWYCH OPK

Konspekt wykładu

55285

WARSZAWA

LISTOPAD

1980

112

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

**WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WOJSK LOTNICZYCH I OPK**

JAWNE

TAJNE

Egz. Nr 5

Płk dypl. mgr Witold BEDNARCZYK

**WYBRANE PROBLEMY ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO
DZIAŁAŃ BOJOWYCH (ZT) WOJSK RAKIETOWYCH OPK**

Konspekt wykładu

55285

WARSZAWA

LISTOPAD

1980

112

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WOJSK LOTNICZYCH I OPK

JAWNE

plk dypl. mgr Witold BEDNARCZYK

"WYBRANE PROBLEMY ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO DZIAŁAŃ BOJOWYCH
JEDNOSTEK /ZT/ WOJSK RAKIETOWYCH OPK"

/KONSPEKT WYKŁADU/

"ZATWIERDZAM"

SZEF KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW WL I OPK

plk dr M. TORUN

K O N S P E K T

=====

do zajęć z taktyki tyłów wojsk OPK

Temat: "wybrane problemy zabezpieczenia tyłowego działań bojowych oddziałów /ZT/ wojsk raketowych OPK"

Cele: Zapoznać słuchaczy z wybranymi problemami zabezpieczenia tyłowego działań bojowych oddziałów /ZT/ wojsk raketowych OPK i wprowadzić ich w całość problematyki zabezpieczenia tyłowego tych wojsk.

Metoda: Wykład

Pomoce naukowe:

1. Schemat struktury organizacyjnej tyłów ZT wojsk raketowych OPK.
2. Schemat struktury organizacyjnej tyłów dywizjonu ogniowego rakiet OPK.

Zagadnienia szkoleniowe

1. Struktura organizacyjna tyłów ZT wojsk raketowych OPK.
2. Struktura organizacyjna tyłów dywizjonu ogniowego rakiet OPK.
3. ~~Rakiet~~ Zabezpieczenie materiałowe działań bojowych jednostek wojsk raketowych OPK.
  - zasady ogólne;
  - zasady określania potrzeb materiałowych;
  - gromadzenie zapasów i dowóz ;
  - bezpośrednie zaopatrywanie pododdziałów w środki materiałowe;
  - prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości.

Wstęp

Wojska raketowe OPK, dzięki wnym możliwościom i skuteczności zwalczania środków napadu powietrznego przeciwnika, stanowią główny środek obrony i zwalczania tych środków.

Warunkiem jednak pomyślnego wykonywania zadań przez jednostki i pododdziały wojsk raketowych OPK, jest sprawną, pełną i terminową realizacją szeregu przedsięwzięć zabezpieczających te działania, wśród których ważną rolę spełnia zabezpieczenie tyłowe, a w nim, jako pierwszoplanowe - zabezpieczenie materiałowe.

1. Struktura organizacyjna tyłów jednostek /ZT/ wojsk raketowych OPK.

1.1. Struktura organizacyjna tyłów dywizji /brygady/ wojsk raketowych OPK.

a/ Schemat - załącznik do konspektu.

1.2. Struktura organizacyjna tyłów dywizjonu ogniowego rakiet OPK.

a/ Schemat - załącznik do konspektu.

2. Zabezpieczenie materiałowe działań bojowych jednostek wojsk raketowych OPK.

Zabezpieczenie materiałowe jest jedną z najważniejszych części zabezpieczenia tyłowego, które to w wojskach raketowych OPK składa się z :

- zabezpieczenia materiałowego;
- zabezpieczenia technicznego;
- zabezpieczenia medycznego;
- zabezpieczenia gospodarczo-bytowego.

× Ponieważ działalność jednostek OPK w czasie pokoju zawiera cechy działalności okresu wojennego, zatem przewiduje się, że zaopatrywanie oddziałów i ZT odbywać się będzie z reguły na zasadach obowiązujących w czasie pokoju.

× Pod pojęciem "zabezpieczenie materiałowe" należy rozumieć kompleks przedsięwzięć i czynności związanych z zaspokojeniem wszelkich potrzeb materiałowych niezbędnych do życia i prowadzenia działań bojowych przez jednostkę raketową OPK, realizowanych przez odpowiednie służby.

× Zabezpieczenie materiałowe oddziałów i ZT artylerii raketowej OPK obejmuje :

- planowanie potrzeb środków materiałowych i sprzętu;
- gromadzenie zapasów materiałowych;
- przechowywanie i konserwacja środków materiałowych i sprzętu;
- bezpośrednie zaopatrywanie pododdziałów w środki materiałowe i sprzęt;
- dowóz środków materiałowych i sprzętu do pododdziałów;
- nadzór i kontrolę nad całokształtem gospodarki materiałowej, prowadzenie ewidencji i sprawozdańczości.

Zabezpieczenie jednostek artylerii raketowej OPK w środki materiałowe odbywa się według rodzajów środków materiałowych /asortymentów/ i realizowane jest przez odpowiednie służby.

× W jednostkach artylerii raketowej OPK zabezpieczenie materiałowe realizowane jest według dwóch podstawowych grup środków materiałowych i sprzętu.

× Do grupy pierwszej zalicza się sprzęt i środki materiałowe specjalnego przeznaczenia a do grupy drugiej sprzęt i środki materiałowe ogólnego przeznaczenia.

× Do środków materiałowych i sprzętu specjalnego przeznaczenia zalicza się :

- rakiety "ziemia - powietrze";
- raketowe materiały napędowe;
- techniczny sprzęt raketowy;
- zestawy zautomatyzowanego systemu dowodzenia;
- sprzęt radiolokacyjny i radiotechniczny;
- środki transportowe specjalnego przeznaczenia oraz tech-

niczne środki zabezpieczenia / ciągniki siodłowe, transportery do przewożenia rakiet w opakowaniu, samochody transportowo-załadownicze, dystrybutory powietrza, dystrybutory utleniacza, dystrybutory paliwa, podgrzewacze powietrza, samochody i urządzenia neutralizacyjne, podnośniki samochodowe, dźwigi-wózki technologiczne, polowe laboratoria chemiczne, zbiorniki i beczki na utleniacz i paliwo, pompy różnych typów, sprzęt pomocniczy itp.

X Do środków materiałowych i sprzętu ogólnego przeznaczenia zalicza się :

- środki spożywcze i sprzęt służby żywnościowej;
- przedmioty zaopatrzenia mundurowego i sprzęt służby mundurowej;
- uzbrojenie i amunicja strzelecka;
- materiały pędne i smary typu samochodowego i traktorsowego;
- ogólnowojskowe pojazdy mechaniczne;
- sprzęt i materiały inżynieryjno-saperskie;
- sprzęt i środki łączności naziemnej;
- sprzęt i materiały służby chemicznej;
- materiały sanitarne, sprzęt i środki służby medycznej;
- sprzęt i materiały kwaterunkowe;
- materiały topograficzne;
- materiały propagandowe i kulturalno-osiwiatowe oraz sprzęt;
- środki finansowe i inne.

X Zaopatrywanie w sprzęt i środki materiałowe specjalnego przeznaczenia kieruje szef służb technicznych - zastępca dowódcy. Zaopatrywanie w sprzęt i środki materiałowe ogólnego przeznaczenia kieruje kwatermistrz oraz inni szefowie służb /szef służby uzbrojenia, szef służby medycznej, szef służby finansowej, szef zabezpieczenia chemicznego, szef saperów i inni/.

X Jak wynika z powyższego, jednostki rakietowe OPK wyposażone są oraz zaopatrywane w różnorodny sprzęt, a także zażywają wielo-
różnorodnych środków materiałowych. Ponieważ wojska OPK nie dysponują takimi źródłami zaopatrywania, które mogłoby zaopatrzyć podległe oddziały i pododdziały w całość potrzebne środki materiałowe i sprzęt, w związku z tym jednostki artylerii rakietowej OPK zaopatrywane są z różnych źródeł w zależności od rodzaju sprzętu i środków materiałowych.

Są to składnice odnośnych korpusów OPK, składnice dowództwa wojsk OPK, składnice odnośnych okręgów wojskowych, centralne składnice MON i inne.

Zasadniczo jeżeli chodzi o środki materiałowe i sprzęt specjalnego przeznaczenia, jednostki artylerii raketowej OPK otrzymują je ze źródeł zaopatrywania Dowództwa Wojsk OPK, centralnych organów MON, oraz odnośnych korpusów OPK. W odniesieniu do środków materiałowych i sprzętu ogólnego przeznaczenia, jednostki artylerii OPK otrzymują je ze źródeł zaopatrywania odnośnych okręgów wojskowych i innych organów zaopatrujących /WRZKB, NUP, składy PRM-OPK, zakłady gospodarki narodowej i inne/.

System zaopatrywania jednostek artylerii raketowej OPK przedstawia niniejszy schemat.

Dodatkowymi źródłami zaopatrywania jednostek artylerii raketowej OPK, a niektóre środki materiałowe, części zamienne i materiały mogą być zasoby miejscowe /środki spożywcze, materiały budowlane/ oraz nadające się jeszcze do użytku różne agregaty, zespoły i części zamienne wymontowane z własnych wybrakowanych i skreślonych z ewidencji pojazdów mechanicznych.

a/ zasady określania potrzeb środków materiałowych.

Określanie /planowanie/ potrzeb środków materiałowych i sprzętu, części zamiennych i innych środków materiałowych jest nieodłącznym elementem zabezpieczenia materiałowego działań bojowych jednostki artylerii raketowej OPK.

Potrzeby środków materiałowych i sprzętu określa się na podstawie takich danych jak :

- zarządzeń i wytycznych dowódcy szczebla wyższego dotyczących zadań wykonywanych przez jednostki raketowe OPK, a w związku z tym i ustaleń co do ilości tworzonych zapasów środków materiałowych i ich zużycia;

- danych o stanie liczebnym ludzi i sprzętu jednostki;
- obowiązujących tabel należności;
- ustalonych norm zużycia środków oraz przydzielonych limitów;
- posiadanych na dany okres zapasów środków materiałowych i sprzętu.

W celu ułatwienia planowania i właściwego określania potrzeb środków materiałowych poszczególne służby tyłowe /kwaterystrzonskie i techniczne/ jednostek artylerii rakietowej OFK posługują się odpowiednimi umownymi wielkościami t.j. jednostkami kalkulacyjno-technicznymi ustalonymi przez wyższy szczebel. Przy tym występują one jako pojedyncze i zbiorone.

Pojedyncza jednostka kalkulacyjno-techniczna określa ilość środków materiałowych /amunicji strzeleckiej, artyleryjskiej, paliwa, żywności, umundowania itd/ przypadającą na jedną jednostkę broni, jeden pojazd mechaniczny, jednego żołnierza itd.

Zbiorona jednostka kalkulacyjno-techniczna określa ilość środków materiałowych /amunicji strzeleckiej, artyleryjskiej, paliwa, żywności, umundowania itd/ na oddział /pododdział/ żołnierzy, karabinów, pistoletów, aparat plot, pojazdów mechanicznych itd.

Jednostki kalkulacyjno-techniczne wyrażone są w kolei takimi pojęciami jak : jednostka ognia /jo/ - dla amunicji strzeleckiej i artyleryjskiej /rakiet/; w jednostkach napełnienia /jn/ - dla paliw napędowych; w jednostkach zakładowania /jz/ - dla gazów sprężonych; w kompletach /kpl/ - dla umundowania; w racjach dziennych /rdz/ dla żywności.

Wartości liczbowe zaś tych jednostek kalkulacyjno-technicznych odpowiednich środków materiałowych wyrażone są w naturalnych jednostkach miary, jakimi są : sztuka /szt/; kilogram /kg/; litr /l/; tona /t/; metr bieżący /mb/; metr sześcienny /m³/; metr kwadratowy /m²/ itd.

Ponadto przy określaniu potrzeb środków materiałowych i innych obliczeniach w praktycznej działalności poszczególnych służb zachodzi potrzeba stosowania współczynników, czyli liczb, przez które mnożymy pewne wartości lub wyrażenia matematyczne. Do współczynników tych należą w szczególności :

- współczynnik zużycia środków materiałowych;
- współczynnik ukończenia oddziału /pododdziału/;
- współczynniki określające wydajność transportu samochodowego /sprawności technicznej pojazdów mechanicznych, ładowności, wykorzystania czasu pracy transportu, wykorzystania ładowności itd/.

Przy wszelkiego rodzaju naliczeniach środków materiałowych uwzględniamy także normy i limity ustalane i określone przez wyższy szczebel dowodzenia.

Normy określają dopuszczalne zużycie określonych środków materiałowych za dany okres czasu przez żołnierza, pojazd mechaniczny, pododdział, oddział itd.

Limity - określają ilość środków materiałowych, jakie mogą /mają/ być przydzielone przez wyższy szczebel dowodzenia do wykonania zadania bojowego przez jednostkę / pododdział, oddział, związek taktyczny/ w określonym czasie.

Na wszystkich szczeblach dowodzenia wojsk rakietowych OPK /dywizja, pułk, dywizjon/, wszelkie niezbędne obliczenia /kalkulacje/ potrzebnych środków materiałowych i sprzętu oraz możliwości deszczowych transportu, przeprowadza się na podstawie wielu danych oraz za pomocą różnych sposobów /sferów/. Dlatego też przystępując do określania potrzeb środków materiałowych i sprzętu, winno się najpierw przygotować odpowiednie dane i zapoznać się ze sposobem obliczeń.

Do podstawowych danych niezbędnych przy wszelkiego rodzaju obliczeniach /kalkulacjach/ w tylnym zabezpieczeniu działań bojowych jednostki artylerii rakietowej OPK, zalicza się :

- stan zapasów środków materiałowych i sprzętu w pododdziałach i magazynach ;
- wielkość zapasów środków materiałowych nakazanych do zerowania;
- przewidziane zużycie i spraty środków materiałowych;
- jednorazowe możliwości załadunku posiadanych środków transportu;
- etaty i tabele należności ;
- normy i limity;
- współczynniki obliczeniowe;
- dane meldunków i sprawozdań.

Zebrawszy niezbędne dane i posługując się odpowiednimi normami, tabelami należności jednostkami miary, kwatermistrz, lub inny szef służby może stosunkowo szybko dokonać potrzebnych obliczeń i przedstawić dowódcy odpowiednio dane oraz propozycje dotyczące zabezpieczenia jednostki w potrzebne środki materiałowe i sprzęt,

w jednostkach kalkulacyjno-technicznych /jo, jn, jz, rdz, itd/,
względnie w naturalnych jednostkach miary /szt, kg, litr, itd/.

Szefowie poszczególnych służb biorący udział w tyłowym
zabezpieczeniu działań bojowych oddziału, planów zaopatrzenia
materiałowego nie opracowują, lecz codziennie przeprowadzają
niezbędne kalkulacje sił i środków na okres jednej doby.

W razie potrzeby, dane z tych kalkulacji nłączane są do
odpowiednich wytycznych, zadań lub zarządzeń dowódcy dotyczą-
cych zabezpieczenia materiałowego.

X b/ Gromadzenie zapasów środków materiałowych

Jednym z ważniejszych przedsięwzięć zabezpieczenia oddzia-
łów i związków artylerii raketowej OPK^{pod} względem materiałowym
jest gromadzenie odpowiednich zapasów środków materiałowych i
sprzętu.

X Zapasy środków materiałowych i sprzętu gromadzi się /uzu-
pełnia/ w magazynach oddziału celem zapewnienia warunków do ciąg-
łego i nieprzerwanego tyłowego zabezpieczenia jej działalności
bojowej oraz na wypadek przerw w dowozie ze składów wyższego szcze-
bla.

X Wielkość zapasów środków materiałowych i sprzętu gromadzonych
w oddziałach zależy jest od szeregu czynników, a mianowicie od :

- zadania bojowego wykonywanego przez jednostkę;
- odległości danej jednostki od źródeł zaopatrywania;
- typu oraz ilości posiadanego sprzętu bojowego i
technicznego;
- możliwości dowozowych transportu samochodowego;
- możliwości magazynowych.

X Zakłada się, że zapasy głównych środków materiałowych groma-
dzone w jednostkach artylerii raketowej OPK powinny zabezpieczać
działania bojowe przez okres 8-10 dni. W jednostkach oddalonych
znacznie od źródeł zaopatrywania oraz ugrupowanych /rozszereżonych
w trudno dostępnych rejonach, powinno się gromadzić większe zapasy
ze względu na mogące wystąpić w pewnych okresach działań bojowych
utrudnienia w dowozie do tych jednostek środków materiałowych.

X Wielkości zapasów środków materiałowych ustalona jest przez dowódcę wyższego szczebla, w oparciu o konkretne warunki i sytuację bojową. Za gromadzenie /uzupełnianie/, przechowywanie i konserwację odpowiednich środków materiałowych w magazynach, odpowiedzialny jest dowódca jednostki wraz z podległymi mu szefami poszczególnych służb, jako bezpośrednimi wykonawcami.

X Urzutowanie zapasów środków materiałowych w jednostce określa szczebel nadrzędny. Natomiast wielkość zapasów jaka powinna się znajdować w poszczególnych pododdziałach, ustala dowódca jednostki, w zależności od warunków dowozu i charakteru zadań wykonywanych przez pododdziały.

Ogólny podział zapasów środków materiałowych w oddziałach i związkach artylerii rakietowej OPK przedstawia poniższy schemat:

a/ obecnie /w czasie pokoju/.

Zapasy: nienaruszalne które się dzielą na mobilizacyjne i doraźne; użytku bieżącego, w których to nieraz wyróżnia się niezniszalne. (np. mps)

Użytek bieżący - do zaspokojenia bieżących potrzeb szkoleniowych.

Niezniszalne - poniżej określonej wielkości nie można zużyć.

Nienaruszalne

a/ mobilizacyjne - do zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki

b/ doraźne - na zabezpieczenia potrzeb przemarszu jednostki do nakazanego rejonu po zmobilizowaniu /mps, żywność/

b/ w czasie wojny

użytek bieżący /może być tutaj niezniszalny/ do zabezpieczenia działań bojowych i związanych z tym potrzeb;

doraźny - gromadzony zapas ponad potrzeby bieżące do zabezpieczenia dodatkowych zadań np: paliwo i żywność na zabezpieczenie przegrupowania itp.

X c/ **Donóz środków materiałowych**

Donóz środków materiałowych jest jednym z głównych zadań organów tylnych wojsk OPK. Od sprawnego i systematycznego dowozu środków materiałowych uzależnione jest utrzymanie zdolności do prowadzenia działań bojowych.

X Sprawny i systematyczny donóz środków materiałowych i sprzętu uzależniony jest od szeregu czynników, a mianowicie :

- należytego planowania dowozu środków materiałowych i sprzętu;
- należytego wykorzystania posiadanych środków transportowych oraz odpowiedniego nimi manewru;
- stałej gotowości eksploatacyjnej środków transportowych
- Stanu dróg dowozu i odpowiedniej organizacji ruchu kołowego;
- terrainowego przygotowania środków materiałowych i sprzętu do przewozu;
- mechanizacji prac załadunkowych i wyładunkowych;
- ochrony i maskowania środków transportowych w czasie ruchu, w rejonach załadunku i wyładunku.

X Podstawowym rodzajem transportu do dowozu środków materiałowych w jednostkach artylerii raketowej OPK jest transport samochodowy, ze względu na specyficzną działalność bojową artylerii raketowej OPK oraz ze względu na szereg dodatkowych właściwości, jakimi odznacza się ten transport. Ponadto w razie potrzeby mogą być wykorzystywane i inne rodzaje transportu, a w szczególności transport kolejowy i w niektórych sytuacjach nawet powietrzny.

X W wojskach raketowych OPK rozróżnia się dowóz zewnętrzny i wewnętrzny.

Dowóz zewnętrzny polega na dowozie środków materiałowych i sprzętu ze składów /magazynów/ szczebla wyższego /DW OPK, KOPK, OW itd/ do magazynów jednostki artylerii raketowej OPK.

Tak jak w innych rodzajach wojsk, w wojskach raketowych OPK w dowozie zewnętrznym ma miejsce ogólna zasada dowozu "od siebie". Oznacza to, że dowódca szczebla wyższego stawiając zadania podległym dowódcom szczebla niższego na działania bojowe, obowiązany jest zapewnić dowóz środków materiałowych potrzebnych na wykonanie postawionego zadania.

X
A zatem z tego wynika, że dowód środków materiałowych ze źródeł zaopatrzenia szczebla wyższego do szczebla niższego, winien być realizowany siłami i środkami szczebla wyższego. Jednakże od zasady tej w jednostkach artylerii raketowej OPK będą miały miejsce częste odstępstwa. Mogą bowiem występować takie sytuacje i okoliczności, że w pewnym okresie czasu wyższy szczebel nie będzie dysponował odpowiednią ilością środków transportowych, szczerdnie ugrupowanie /rozaleszczenie/ niektórych jednostek, lub ich pododdziałów /dywizjonów ogniowych/ raketowych OPK będzie się tak kształtowało, że odległości od jednostek /pododdziałów/ do źródeł zaopatrzenia będą niewielkie. W takich warunkach być może więc organizowany dowód według t.zw. zasady "na siebie". Oznacza to, że do dowozu środków materiałowych i sprzętu organizowanego przez szczebel wyższy, może być użyty transport samochodowy szczebla niższego /np. transport danej jednostki /dywizjonu/ wojsk raketowych OPK.

W razie zaistniałej potrzeby / w niektórych wypadkach/ dowód środków materiałowych i sprzętu do oddziałów artylerii raketowej OPK może być nawet wykorzystany transport szczebla operacyjnego lub centralnego, z pominięciem takich pośrednich ogniw dowozu jakimi jest brygada /dywizja/ artylerii raketowej OPK oraz korpus OPK czy okręg wojskowy. Wynika to stąd, że jednostki artylerii raketowej OPK i ich pododdziały ugrupowane są przy ważniejszych obiektach na obszarze kraju, na których rozmieszczone są takie źródła zaopatrzenia nadrzędnych organów zaopatrujących. Na przykład niektóre jednostki artylerii raketowej OPK mogą być rozmieszczone w pobliżu składów szczebla operacyjnego /wojsk OPK czy okręgu wojskowego/ a nawet szczebla centralnego i centralnych składnic ON.

Silną rzeczą więc okoliczność ta może dyktować konieczność pomijania szeregu pośrednich źródeł /ogniw/ zaopatrzenia oraz konieczność korzystania ze środków transportowych bądź to jednostek raketowych OPK, bądź też szczebla wyższego, do dowozu środków materiałowych i sprzętu nawet do poszczególnych dywizjonów ogniowych, na krótkich odległościach. Chodzi tu o skrócenie czasu potrzebnego na dowóz i ekonomiczniejsze wykorzystywanie transportu samochodowego. Nie byłoby bowiem celowe dostarczanie środków materiałowych ze źródeł zaopatrzenia szczebla operacyjnego do bazy materiałowej szczebla taktycznego i stąd następnie do poszczególnych dywizjonów, w wypadku gdy niektóre z nich rozmieszczone są blisko składów szczebla taktycznego centralnego.

W dowozie zewnętrznym, jak już ^{często} nadmieniano, w artylerii raketowej OPK mogą być wykorzystywane różne rodzaje transportu, w zależności od rodzaju środków materiałowych i sprzętu oraz odległości jednostek raketowych OPK od źródeł zaopatrywania, głównie jednak przeważać będzie transport samochodowy.

Dowóz wewnętrzny /odbysający się wewnątrz jednostki raketowej OPK/ polega na dowozie niezbędnych środków materiałowych i sprzętu własnymi siłami i środkami transportu samochodowego, z magazynów jednostki do poszczególnych dywizjonów ogniowych, a w razie potrzeby, z jednego dywizjonu raketowego OPK do drugiego. Dowóz taki planuje i organizuje sztab jednostki raketowej OPK, przy współudziale zastępcy dowódcy - kwatermistrza, zastępcy dowódcy szefa służb technicznych i szefa służby samochodowej, na podstawie decyzji dowódcy na działania bojowe. Planowanie dowozu polega głównie na ustalaniu rodzaju i ilości środków materiałowych potrzebnych na każdy dzień działań bojowych oraz na ustalaniu potrzeb transportu samochodowego do dowozu tych środków.

Potrzeby transportu samochodowego ustala się na podstawie wyciągów z planu zaopatrzenia szczebla wyższego oraz zapotrzebowań na środki transportowe sporządzanych przez poszczególnych szefów służb i dowódców pododdziałów danej jednostki raketowej OPK. Przy planowaniu potrzeb transportu samochodowego bierze się również pod uwagę następujące dane: ogólny ciężar przewożonego ładunku, rodzaj i gabaryty ładunku, możliwości załadunkowe /współczynnik ładowności/ poszczególnych typów pojazdów mechanicznych, odległości od źródeł zaopatrywania do miejsca przeznaczenia, dailenny przebieg transportu samochodowego.

Bezpośrednią organizacją dowozu środków materiałowych zajmuje się zastępca dowódcy - kwatermistrz. Zgodnie z decyzją dowódcy na działania bojowe, stawia on zadania dowódcy pododdziału transportowo-gospodarczego na dowóz poszczególnych środków materiałowych i kontroluje ich realizację. Szef służby samochodowej natomiast zabezpiecza transport samochodowy pod względem technicznym i dopilnowuje racjonalnego jego wykorzystania. Za urządzenie zaś miejsc załadunku, za załadowanie i wyładowanie ładunku ponoszą odpowiedzialność szefowie służb i dowódcy pododdziałów, do których ładunki są dostarczane, względnie od których ładunki są przyjmowane oraz do dyspozycji których transport samochodowy został przydzielony.

⊕ Ilość środków materialnych i ich kolejność dowozu ustala się na podstawie zadania jednostki, sytuacji bojowej i aktualnego stanu zabezpieczenia materialnego.

⊕ Z zagażnieniem dowozu środków materialnych i sprzętu wiąże się ściśle zagażnienie dróg dowozu i ewakuacji. Każda bateria jednostki artylerii rakietowej OPK ugrupowana jest na znaczny obszarze kraju, w którym znajduje się odpowiednia sieć dróg samochodowych, kolejowych, wodnych. Jednostki artylerii rakietowej OPK, wchodzące w skład korpusu OPL, mogą korzystać w zasadzie z całej sieci drogowej będącej w rejonie obrony korpusu OPK.

⊕ Jednakże ze względu na możliwość ruchu wojsk operacyjnych i różnych transportów w kierunku frontu na terenie rejonów obrony poszczególnych korpusów OPK, korzystanie z ważniejszych i głównych dróg musi być uzgadniane z przełożonymi względnie, terminy i możliwości korzystania z nich powinny być określone przez wyższe szczebel. W toku działań bojowych sytuacja i warunki na zasadniczych drogach mogą się zmieniać z godziny na godzinę. Dlatego też jednostki rakietowe OPK winny systematycznie zastępcę informacji w służby drogowej odnosnych okręgów wojskowych, organów OPL i korpusów OPL o aktualnym stanie dróg i możliwościach ich wykorzystania.

⊕ Drogi dowozu i ewakuacji w rejonie ugrupowania danej jednostki artylerii rakietowej OPK wyznacza dowódca jednostki, w oparciu o propozycje zastępcy dowódcy - kwatermistrza po dokonanych rekonesansie tych dróg i ustaleniu możliwości korzystania z nich.

⊕ Dokumentem planowania dowozu środków materialnych na szczeblu jednostki artylerii rakietowej OPK jest plan dowozu i ewakuacji sporządzony przez zastępcę dowódcy - kwatermistrza, przy współudziale sztabu i szefa służb technicznych. Plan ten powinien zawierać takie dane jak : rodzaj transportu i jego liczbę, ładunek i odbiercę ładunku, miejsce i termin załadunku i wyładunku ładunku, drogi dowozu, liczbę rejsów, sposób wykorzystania transportu powracającego, termin powrotu i sposób ochrony. Plan taki sporządza się na podstawie zapotrzebowań na transport składanych przez szefów służb i dowódców pododdziałów, decyzji dowódcy oraz danych szczebla wyższego dotyczących odbioru środków materialnych i jego składow.

Do zatwierdzenia ~~to~~ przez dowódcę podaje się go do wiadomości i wykonania odpowiednim szefom służb i dowódcom pododdziałów. W tym również dowódcy pododdziału transportowego.

X Z dowozem środków materiałowych i sprzętu związana jest ewakuacja z pododdziałów do jednostki lub innych instytucji.

X Do ewakuacji powinien być wykorzystany w zasadzie transport samochodowy użyty do dowozu środków materiałowych lub sprzętu, powracający po wykonaniu dowozu. Ewakuacji podlega zbędny lub wymagający naprawy /uszkodzony/ sprzęt techniczny, uzbrojenie oraz inne urządzenia i środki.

Stan osobowy pododdziałów transportowych winien być zapoznawany z warunkami przewozu /drogami, zasadami ruchu, zasadami maskowania i bezpieczeństwa itp/. Kierowcy pojazdów mechanicznych obowiązani są do niedopuszczania ładowania ładunku na samochody P /przyczepy/ ponad określone normy i bez odpowiedniego opakowania. Ponoszą także odpowiedzialność za dostarczenie w całości ładunku do miejsca przeznaczenia w razie braku konwojenta, lub dowódcy kolumny.

d/ Bezpośrednie zaopatrywanie pododdziałów i służb w środki materiałowe i sprzęt.

Jednostki artylerii rakietowej OPK zużywają w czasie działań bojowych wiele różnych środków materiałowych oraz wykorzystują wiele różnorodnego sprzętu. Niektóre spośród środków materiałowych i sprzętu, jak np. żywność materiałowy pędne i amary, rakiety, rakietowe materiały napędowe, części zamienne do pojazdów mechanicznych i inne zużywane są przez jednostki rakietowe OPK systematycznie, w sposób ciągły, nawet codziennie i to w znacznych ilościach. Inne natomiast środki materiałowe zużywane są sporadycznie, to jest w pewnych okresach czasu, sezonowo, lub tylko w razie potrzeby, w różnych ilościach jak np. umundurowanie, amunicja strzelecka. Dlatego też jedne środki materiałowe i sprzęt wydawane są pododdziałom systematycznie, a drugie tylko doraźnie bądź okresowo.

X Podstawą do przygotowania, wydawania lub dostarczenia pododdziałom /służbom/ środków materiałowych i sprzętu są plany zaopatrzenia szczebla nadrzędnego, tabele i normy należności, etaty, limity zużycia, sprawozdania i meldunki, posiadane aktualnie zapasy oraz w wyjątkowych wypadkach, zapotrzebowania pododdziałów/służb

Każdy rodzaj środków materiałowych i sprzętu cechują odpowiednie właściwości przeznaczenie i wymogi właściwe dla tego rodzaju środków. Oprócz tego, każdy niemal rodzaj środków materiałowych i sprzętu wymaga odpowiedniego przygotowania zanim zostanie wykorzystany lub zużyty. Stąd też, przynajmniej w sposób ogólny, należy omówić zasady przygotowania i zaopatrywania pododdziałów w najważniejsze środki materiałowe zużywane /wykorzystywane/ w jednostkach artylerii rakietowej OPK.

→ 1. zaopatrywanie w uzbrojenie i amunicję strzelecką.

Zaopatrywanie pododdziałów artylerii rakietowej OPK w uzbrojenie i amunicję strzelecką zajmuje się szef służby uzbrojenia i elektroniki podległy szefowi służb technicznych - zastępcy dowódcy.

W zasadzie w magazynach jednostki artylerii rakietowej OPK gromadzi się taką amunicję jaka przysługuje danemu rodzajowi uzbrojenia będącego na wyposażeniu jednostki.

Zaopatrywanie pododdziałów w amunicję strzelecką odbywa się w zasadzie w miarę jej zużycia i potrzeb, jakie mogą wyniknąć w czasie działań bojowych, przy zachowaniu ogólnie przyjętej zasady, że szczebel nadrzędny zaopatruje szczebel podległy. Zaopatrywanie w amunicję na szczeblu taktycznym odbywa się w formie przydziału odpowiedniego uzbrojenia i amunicji poszczególnym pododdziałom i służbom, w razie wystąpienia strat w uzbrojeniu i amunicji w toku działań bojowych, personel służby uzbrojenia ma obowiązek uzupełnienia powstałych braków, na podstawie meldunków lub zapotrzebowań.

Uzbrojenie i amunicja należy do takich środków materiałowych w stosunku do których zasada rozliczenia nabiera szczególnej ważności.

Źródłami zaopatrywania w amunicję strzelecką dla jednostek artylerii rakietowej OPK są składy /magazyny/ uzbrojenia i amunicji poszczególnych okręgów wojskowych.

→ 2. zaopatrywanie w żywność i sprzęt służby żywnościowej oraz zyskanie stanu osobowego.

Zabezpieczenie wojsk w odpowiednie środki spożywcze w czasie działań bojowych jest jednym z zasadniczych warunków zapewniających sprawność fizyczną i psychiczną oraz zdolność bojową stanu osobowego

Zaopatrzeniem żywnościowym na szczeblu jednostki artylerii rakietowej OPK oraz na szczeblu pododdziału /dywizjonu/ zajmuje się szef służby żywnościowej /zaopatrzenia żywnościowego/ przy współudziale służby zdrowia.

Żywnienie żołnierzy organizuje się w oparciu o odpowiednie przepisy żywienia wojsk i stosowania należności żywniowych w czasie wojny.

W jednostkach artylerii rakietowej OPK stosuje się należność żywnościową "W".

Rozróżnia się następujące zasady żywienia : żywnienie gotowaną strawą według należności żywniowej "W", żywnienie według suchych należności żywniowych, żywnienie sposobem mieszanym /posiłek gotowany i suchy/, żywnienie według należności podróżnej.

Przy planowaniu żywienia przewiduje się pewne ilości suchych racji ^{żywnościowych} żywniowych, które wydaje się w wypadku długich przemarszów, w razie niemożności przygotowania gorących posiłków z różnych uzasadnionych przyczyn.

Żywiąc żołnierzy gotowaną strawą, posiłki wydaje się w zasadzie trzy razy na dobę, w czasie ustalonym przez dowódcę oddziału /pododdziału/, w zależności od warunków i sytuacji bojowej. W wyjątkowych wypadkach, kiedy nie ma możliwości trzykrotnego przyrządzenia strawy powinno się organizować dwukrotne wydawanie posiłku gotowanego, natomiast resztę produkcji dziennej należności, wydawać w postaci prosiantu suchego.

W jednostkach artylerii rakietowej OPK żywnienie stanu osobowego jest o tyle ułatwione, że każdy podległy jednostce pododdział /dywizjon/ ma w swojej strukturze organizacyjnej własne kwatermistrzstwo, gdzie jest służba żywniowa, stołówki i kuchnie z personelem.

Sposób wydawania żołnierzom gotowanej strawy, określa się w zależności od sytuacji bojowej warunków terenowych i klimatycznych.

Podstawowym /typowym/ sposobem wydawania posiłków jest pobieranie gorącej strawy przez żołnierzy z kuchni do naczek /część żołnierzy pobiera strawę, a część pozostaje na stanowiskach ogniowych lub środkach transportowych/, względnie pobieranie i donoszenie posiłków w termosach dla grup będących na stanowiskach, przez wyznaczonych żołnierzy.

Zasadniczym źródłem zaopatrywania żywnościowego jednostek artylerii raketowej OPK, są składy żywnościowe poszczególnych okręgów wojskowych, w odniesieniu do sprzętu i ściśle określonych artykułów żywnościowych jak: konserwy, mąka, siropozkose, koncentraty, makarony, kasze itp artykuły trwałe. Terenowe placówki i punkty handlu społecznego /G.S. PSS "Spolek", młeczarnie, masarnie, piekarnie itp - na dotychczasowych zasadach czasu pokojowego.

W niektórych przypadkach, jeśli są takie możliwości, za zezwoleniem kwatermistrza Okręgu Wojskowego i odnosnych władz terenowych, jednostki artylerii raketowej OPK mogą pokrywać potrzeby żywnościowe, w niektóre artykuły, z zasobów miejscowych.

→ - zaopatrywanie w materiały pędne i smary typu ogólnowojskowego.

Jednostki artylerii raketowej OPK na swym wyposażeniu posiadają dużą ilość różnorodnych pojazdów mechanicznych, zużywających znaczną ilość materiałów pędnych. W związku z tym, jednymi z ważniejszych środków materiałowych są więc materiały pędne i smary.

Zaopatrywanie w materiały pędne i smary zajmuje się służba MPS podległa kwatermistrzowi. Główny ciężar zaopatrywania w materiały pędne i smary pododdziałów bojowych spoczywa na służbie MPS tych pododdziałów.

Na szczeblu taktycznym /dywizja, brygada dywizjon/ szej służby MPS organizuje skład MPS przy pomocy odpowiednich sił i środków pododdziału gospodarczego, który rozmieszcza w rejonie DPZ, DPZ, zgodnie z wytycznymi zastępcy dowódcy - kwatermistrza jednostki. Urządzenie magazynu MPS w rejonie rozmieszczenia tyłów należy do kierownika magazynów /magazyniera/.

Magazyn MPS winien być rozmieszczony w odległości 0,5 - 1,5 km od magazynów innych służb i osiedli w oddziałach oddzielnych partiach lasu, z dala od dużych masywów leśnych lub na skraju lasu z możliwością dojazdu i wyjazdu środków transportowych.

Materiały pędne i smary przechowuje się w cysternach samochodowych, dystrybutorach, zbiornikach trwałych i miękkich, beczkach i innych opakowaniach.

Do przedmiotów zaopatrzenia służby mps należą wszystkie rodzaje materiałów pędnych i smarów przeznaczonych do eksploatacji różnych typów pojazdów mechanicznych i agregatów oraz sprzęt służby mps.

Zaopatrywanie pododdziałów / dywizjonów / w materiały pędne i smary oraz sprzęt służby mps /pod względem częstotliwości/ odbywa się w zasadzie doradnie, czyli w miarę zużycia mps i sprzętu. Zużycie materiałów pędnych i smarów powinno mieścić się w ramach przydzielonych limitów i określonych norm zużycia. Przekroczenie przydzielonego limitu zużycia paliwa może nastąpić tylko w wyjątkowych wypadkach, na rozkaz dowódcy, o czym dowódca obowiązany jest złożyć meldunek odpowiednia przełożonym szczebla wyższego. Przekroczenia zaś ustalonych norm zużycia uważane jest jako strata w mieście wojskowym i prowadzi się w tej sprawie postępowanie wyjaśniające.

Zaopatrywanie w materiały pędne i smary jednostek artylerii raketowej OPK /DAR, BAR, doar/ odbywa się drogą dostarczania przez wyższy szczebel lub poprzez odbiór mps przez jednostkę ze składnic MPS Wojsk OPK lub ze składów Urzędu Rezerw Materiałowych /CPN/, w określonym okresie czasu. Wydawania zaś materiałów pędnych i smarów z magazynu jednostki /pododdziału/ na bieżące zużycie przez pojazdy mechaniczne i agregaty, odbywa się w miejscach do tego przeznaczonech jak : punkt wydawania paliwa, punkt wydawania oleju, punkt wydawania sprzętu oraz punkt tankowania pojedynczych pojazdów mechanicznych, jako elementy magazynu MPS.

Podstawę do wydawania MPS /sprzętu z magazynu MPS są zlecenia lub rozdzielniki wystawiane przez służbę MPS.

Na wydane materiały pędne i smary /sprzęt/ magazynu wystawia asygnaty, względnie odnotowuje fakt wydania MPS w rozdzielniku.

W pododdziałach wydaną ilość materiałów pędnych i smarów wpisuje się do dziennika rozchodu MPS i rozkaz^u wyjazdu lub wystawia się na nią asygnatę.

Jednostką miary przy wydawaniu MPS jest liter i zużycie obliczone jest w litrach.

- zaopatrywanie w przedmioty mundurowe i polowy sprzęt kwaterunkowy.

Zaopatrzenie stanu osobowego w przedmioty mundurowe i polowy sprzęt kwaterunkowy spoczywa na służbie mundurowej jednostki artylerii raketowej OPK.

Jednostki artylerii raketowej OPK otrzymują przedmioty zaopatrzenia mundurowego ze źródeł zaopatrzenia poszczególnych okręgów wojskowych, na faktyczny stan składu osobowego plus 5% od stanu etatowego, ludzi jako zapas.

Przedmioty mundurowe wydają się żołnierzom w ramach sezonowej zmiany umundurowania, tj. na wiosnę i jesienią oraz w celu pokrycia zaistniałych strat w czasie działań bojowych. Ponadto stan osobowy pododdziałów wymienia przedmioty mundurowe na nosę, w miarę ich normalnego zużycia względnie uszkodzenia, na podstawie zapotrzebowań dowódców pododdziałów.

Podstawą do wydania przedmiotów mundurowych są tabele należności, etaty i normy zużycia.

Żołnierze zawodowi otrzymują zestaw umundurowania stałego i polowego. Zestaw umundurowania stałego po ustalonym okresie używalności przechodzi na własność, natomiast zestaw umundurowania polowego jest zestawem wymiennym na nowy, w miarę zużycia, uszkodzenia lub zniszczenia podczas działań bojowych.

Ważnym zagadnieniem w zaopatrzeniu mundurowym i w pracy służby mundurowej jest organizowanie przedsięwzięć związanych z utrzymaniem higieny osobistej żołnierzy, do których głównie należy kąpiel i pranie bielizny. Nadzór nad tego rodzaju przedsięwzięciami sprawuje szef zaopatrzenia mundurowego oraz przy udziale służby zdrowia.

Kąpiel stanu osobowego organizuje się w łaźniach polowych przydzielonych lub organizowanych przez okręg wojskowy. Jeśli warunki na to pozwalają, do kąpieli stanu osobowego wykorzystywać można także miejscowe łaźnie cywilne.

Kolejność i czas kąpieli żołnierzy planuje sztab jednostki /dywizjon/ wspólnie z szefem zaopatrzenia mundurowego. Kąpiel żołnierzy powinna być połączona z wymianą bielizny osobistej.

Służba mundurowa zaopatruje również pododdziały w polowy sprzęt kwaterunkowy.

Szczególnie chodzi tu o taki sprzęt jak : namioty, środki do oświetlania i ogrzewania pomieszczeń, polowy sprzęt kwaterunkowy opał itp. Ponadto służba mundurowa zajmuje się urządzaniem pomieszczeń dla sztabów i stanu osobnego, w warunkach polowych.

Sprzęt, przedmioty i materiały kwaterunkowe pobrane w magazynach służby mundurowej stanowią wyposażenie poszczególnych pododdziałów i na nich się liczy. Drobne naprawy tego sprzętu odbywają się w jednostce w ramach swych możliwości. Sprzęt wymagający naprawy średniej ewakuuje się do warsztatów odpowiednich Okręgów Wojskowych.

Wskazanie
Tech → - Zaopatrywanie w pozostały sprzęt i środki materiałowe typu ogólnowojskowego.

Do pozostałego sprzętu i środków materiałowych zalicza się sprzęt sapercki i materiały wybuchowe, sprzęt i środki łączności naziemnej, sprzęt i środki chemiczne, sprzęt medyczno-sanitarny, sprzęt i środki oświatowo-propagandowe, środki finansowe, sprzęt samochodowy itd.

Zaopatrywanie jednostek artylerii rakietowej OPK w wyliczone środki materiałowe i sprzęt należy liczyć w kompetencji kwatermistrza stwa jednostki lecz odpowiednich służb /łączności, chemicznej, zdrowia, samochodowej, saperckiej itp. Wino tego, zaopatrywanie to zalicza się do tyłowego zabezpieczenia działań bojowych jednostki artylerii rakietowej OPK, ponieważ związane jest z dowozem, gromadzeniem i przydzielaniem pododdziałom odpowiednich środków materiałowych i sprzętu, potrzebnych do nich działalności bojowej oraz z prowadzeniem magazynów i warsztatów, a także z wyborem dla nich miejsc w rejonie LPZ, BPZ, a porozumieniem z zastępcą dowódcy - kwatermistrem

Każdy szef wymienionych służb odpowiedzialny jest za zabezpieczenie jednostki w środki materiałowe i sprzęt w zależności od ich rodzaju, zgodnie z odpowiednimi przepisami, instrukcjami, zarządzeniami i wytycznymi wyższego szczebla.

Pewna część z wymienionych służb będących na szczeblu jednostki, nie ma w całej strukturze organizacyjnej odpowiedników, w całym tego słowa znaczeniu, w pododdziałach danej jednostki /dywizjonie/. Dlatego też organizacja zaopatrywania pododdziałów w odpowiednie środki materiałowe i sprzęt, spada na odpowiednie służby szczebla jednostki rakietowej OPK.

➔ - zaopatrywanie w rakiety

Do bezpośredniego zaopatrywania pododdziałów jednostek raketowych OPK w środki materiałowe i sprzęt należy również zaliczyć zaopatrywanie w rakiety oraz sprzęt, który bezpośrednio związany jest z użyciem rakiet w czasie działań bojowych.

Zaopatrywaniem w rakiety zajmują się w jednostkach artylerii OPK - dywizjony techniczne lub baterie techniczne /wchodzące organicznie w skład dywizjonów ^{rakietowych} ~~ogniowych~~/ podległe bezpośrednio szefowi służb technicznych.

Ilość ich może być różna, w zależności od rodzaju jednostki /brygada, dywizja /. Naprzykład, w ^{brygadzie} ~~dywizji~~ artylerii raketowej OPK posiadającej 7-10 dywizjonów ^{rakietowych} ~~ogniowych~~, może być 2-3 dywizjony techniczne : w brygadzie o 5-7 dywizjonów ^{rakietowych} ~~ogniowych~~, może być 1-2 dywizjonów technicznych.

Do zasadniczych zadań wykonywanych przez dywizjon techniczny należy przyjmowanie, gromadzenie, przygotowywanie i dostarczanie rakiet do dywizjonów ~~ogniowych~~. Możliwości dywizjonu technicznego pozwalają na zaopatrywanie w rakiety czterech dywizjonów ~~ogniowych~~.

Zaopatrywanie dywizjonów ~~ogniowych~~ w rakiety przez dywizjony techniczne, odbywa się w zasadzie tylko w ugrupowaniu obiektowym jednostki artylerii raketowej OPK, osłaniającym obiekt okrężnie, w którym istnieje rozwinięta sieć dróg z możliwościami objazdu, a odległości od dywizjonów technicznych do dywizjonów ~~ogniowych~~ są stosunkowo niewielkie.

Zaopatrywanie dywizjonów ~~ogniowych~~ w rakiety przez organiczne baterie techniczne, może być stosowane zarówno w ugrupowaniu obiektowym jak i ugrupowaniu strzelowym oddziału /ZT/, które ma dużą odległość od środka do jego skrzydeł, a sieć dróg jest mało rozwinięta. Dlatego też następuje stopniowe przechodzenie na tego rodzaju sposób zaopatrywania.

Dywizjony techniczne jednostek /baterie techniczne dywizjonów ~~ogniowych~~/ w zasadzie nie biorą udziału w dowozie rakiet z centralnych baz zaopatrywania do ich miejsc rozmieszczenia. Rakiety bowiem dowozi do ~~istniejącego~~ ^{istniejącego} dywizjonu technicznego /baterii technicznej/ wyższy szczebel, transportem kolejowym lub specjalnym transportem samochodowym. Jednakże w przypadku dostarczenia rakiet do stacji kolejowej znajdującej się w pobliżu miejsca rozmieszczenia dywizjonu technicznego /baterii technicznej/ doń

rakiet z tej stacji kolejowej do dywizjonu technicznego /baterii technicznej/ organizuje te pododdziały. Możliwy jest również dowóz rakiet do dywizjonu technicznego przez wyższy szczebel, za pomocą ciężkich śmigłowców po uprzednim przystosowaniu ich do tego rodzaju transportu.

Dywizjon techniczny /bateria techniczna/ może otrzymać rakiety w różnym stanie, to jest w opakowaniu fabrycznym. Dlatego też zadaniem dywizjonu technicznego /baterii technicznej/ jest m.in. każdorazowe sprawdzenie rakiet po dostarczeniu ich do dywizjonu /baterii technicznej/.

Dywizjon techniczny jednostki artylerii rakietowej OPK po dokonaniu elaboracji otrzymanych rakiet, dostarcza je do dywizjonów ogniowych, w miarę potrzeb. Dowódca kompanii przygotowanych rakiet stwierdza podpisem przyjęcie rakiet na odpowiednim formularzu. Z kolei po dostarczeniu rakiet do dywizjonu ogniowego, przyjęcie ich mającą dowódca poszczególnych baterii ogniowych. Po wystrzeleniu jednej lub większej liczby rakiet, wyrzutnie załadunku się ponownie awersyjne SZY-y odsyła się do dywizjonu technicznego po następne rakiety.

- Zapatrywanie w rakietowe materiały napędowe.

Zapatrywaniem jednostki ~~artylerii~~ rakietowej OPK w rakietowe materiały napędowe zajmuje się służba materiałów pędnych i amarów, podlegająca zastępcy dowódcy - kwatermistrzowi.

Do dowozu RAN do jednostek /pododdziałów/ artylerii rakietowej OPK przewidziana jest w korpusie OPK kompania dowozu RAN wyposażona w odpowiedni do tego sprzęt. Jednorazowy udźwig tej kompanii wynosi 156 ton, w tym 115 ton utleniacza. Zadaniem takiej kompanii jest dowóz RAN ze składów wyższego szczebla, względnie z kolejowych stacji wyładunkowych, do poszczególnych dywizjonów ~~ogniowych~~ /dywizjonów technicznych/. Złazanie RAN z cystern kolejowych oraz ich przewóz z kolejowych stacji wyładunkowych do stanowisk startowych, odbywa się siłami i środkami jednostki ~~artylerii~~ rakietowej OPK. Do dowozu utleniacza wykorzystuje się zbiorniki aluminiowe. W każdym wypadku nie przewozi się na jednym samochodzie różnych składników RAN.

e/ Prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości

W celu ujęcia stanu faktycznego środków materiałowych, ich przychodu i rozchodu, umożliwienia i otrzymania danych do Bilanów zaopatrzenia, kontroli nad prawidłowością wykorzystywania poszczególnych środków materiałowych i sprzętu, na szczeblu jednostki wojsk rakietowych OPK prowadzi się ewidencję i sprawozdawczość. Ewidencję i sprawozdawczość prowadzi się także na szczeblu pododdziałów / dywizjonów / wojsk rakietowych OPK, gdyż pododdziały te prowadzą samodzielną gospodarkę materiałową.

Dokładna ewidencja pozwala na każdorazowe stwierdzenie stanu faktycznego środków materiałowych i sprzętu, tak pod względem ilościowym jak i jakościowym. Ewidencję środków materiałowych i sprzętu prowadzi każda służba, składy /magazyny/ oraz warsztaty naprawcze, według ustalonych zasad i wzorów. Dokumentami wchodzącymi w skład ewidencji są: książki ewidencji, dzienniki przychodu i rozchodu, kartoteki, asygnaty, karty rozchodu, karty zaopatrzenia, rozdzielniki, zlecenia, protokoły przyjęcia, protokoły zużycia itp. Ponadto każda służba obowiązana jest składać, w określonych okresach, sprawozdania i meldunki sporządzane na podstawie prowadzonej ewidencji i ściśle według określonych wzorów. Sprawozdania i meldunki opracowuje się w jednostkach wojsk rakietowych OPK, jak już nadmieniono, co powinien okres czasu. Mogą to być sprawozdania miesięczne, półroczne, kwartalne, roczne oraz meldunki miesięczne, dobowe i jednorazowe, jeżeli sytuacja tego wymaga.

Opracował:

St. Wykładowca
Katedry Taktyki Tyłów WOPK
płk dypl. mgr W. BEDNARCZYK

Sprawdził:

Kierownik Zakładu
Taktyki Tyłów Wojsk OPK
płk dr M. CHAŁUBA

Załączniki: /tylko przy egz. nr 1/

1. Tyły dywizji /brygady/ rakiet OPK
2. Tyły dywizjonu ogniowego rakiet OPK
3. Schemat zaopatrywania wojsk rakietowych OPK

Wydrukowano w 5 egz.

Egz. 1 - 5 Bibl. Gł. OZS

Wyk. płk Bednarczyk

Druk. D.S.

Dnia 31.X.1980 r

Nr. ks. masz. 0493/WL

